

ŠKOLNÍČEK

časopis žáků Základní školy T.G.Masaryka v Pyšelicích

5. číslo / 2015

květen 2015

Přestože je teprve polovina května, zavání to tak trochu příslibem prázdnin. Ve škole se s učivem nijak neotálí, jelikož nás všechny připravují o drahocenný čas, samozřejmě k nemalé radosti všech žáků, státní svátky a různá, dříve neplánovaná volna. Přes všechny nepříjemnosti spojené s rekonstrukcí školy musí všechno uvnitř fungovat. A tak to taky funguje. Proto se můžete podívat na další fotky a obrázky v novém Školníčku a přečíst si nejednu zajímavost.

Naposledy se letos podíváme na výtvary žáků do hasičské soutěže, připomeneme si výsledky pěvecké soutěže, seznámíme se s domácími mazlíčky, které děti nakreslily, aby s nimi okouzly porotu a pokusily se o nějaké pěkné umístění. Někoho možná zaujmou slohové práce třetáků o jarních prázdninách nebo o návštěvě policejního muzea v Praze.

Velikonoční prázdniny

Ty byly moc prima. Vzpomínáte si, jak jste je prožili vy? Žáci třetí třídy přišli v poveřikonoční úterý do školy a vzpomínali písemně.

Berta Filipská

Velikonoční prázdniny
V velikonočních prázdninách jsme byli
u dědy a tety v Dolanech. Sešli se tam
osm dětí a čtyři dospělí. Chodili
jsem na procházky a hráli hry.
Nejvíce se mi líbilo, když jsme
lisovali květy do herbáře. V
pondělí jsme byli doma. Našinci
mí někdo koledoval nepříjemně
lehali prázdniny všichni.

Byli jsme byli na sádkách od
pondělka do středy a potom
mám vyzvedl sádky. V úterý jsme
jeli s tátou a tetou a s babičkou do
cukráreny, kde jízili vláčky.
V úterý u nás zastavil jeden
vláček, který měl malé doudky.
Přijeli jsme domů a barvili
jsme vejčka.

Kristýna Kratochvílová

V pondělí i v úterý jsem
byla s bráchou u dědy.
Bylo to s ním zábavné.
Protože jsme hráli různé hry.
V středu jsme byli doma
s mámou. V úterý jsme
odjeli do Krkonoš. Přijeli jsme
do hotelu u svonu. V neděli
jsme odjeli domů. 6. 4. přišli
jen dva koledníci. Prázdniny
mi moc líbili.

Linda Svobodová

Byli jsme
u babičky. Hráli jsme různé
společenské hry. Byli jsme v Kloboukách
u Brna. V sobotu večer jsme odjeli.
V pondělí jsme koledovali s brá-
škou a s kamarádem Adamem
z našeho třídy. V koledovali jsme
sádky 70 vajčiček. Potom jsme šli do
mí.

Jakub Havlíček

Velikonoční prázdniny.

pondělí: Byli jsme doma a šli jsme na procházku.

úterý: V úterý jsme byli na golfu a pak jsme šli ke kamarádovi a hráli jsme si tam s merflem.

středa: V středu jsme stavěli trampolínu a já jsem skákal až do 6:00.

čtvrtek: V čtvrtek jsem byl u doktora.

pátek: V pátek jsem byl na odběru krve a pak jsme jeli do zábavního parku Zirafa.

sobota: V sobotu jsme pekli beránka a dělali jsme mahovec a nádivku.

Filip Tichý

25.3.-4.4. Jsem byl u babičky, tam jsem šel na dříví a koukal na televizi. V neděli jsem stříhal proušky a stavěl bungal. Pondělí: To jsem byl koledoval. V koledoval jsem si 15 vajec.

Matěj Láska

Hned v sobotu jsme s Velimoslavem jeli k babičce a dědovi.

I. bratrance jsme vyřezávali ze dřeva a koukali na televizi.

Když jsme se vrátili, tak jsem hledal hada v terárnu.

Prázdniny byli luxus

Tonda Hrdlička

Velikonočních prázdninách jsem hrával hodně času venku. V pátek jsem byla u kamaráda a hráli jsme si. V sobotu jsem šla ven, protože bylo krásně a se sestrou jsme hráli fotbal.

Nela Breburdová

Hráli jsme si svůj vlastní domeček s klasickými. Spali jsme u babičky s bratrance. Vyhledovali jsme si šest nových mis. Na koledě jsme šli: já, bratr a brasrance. Prázdniny jsou mi moc líbily.

Vojta Svoboda

Prvňáčci si ještě na takové spisovatelské práce netroufají, velikonoční prázdniny prostě nakreslili.

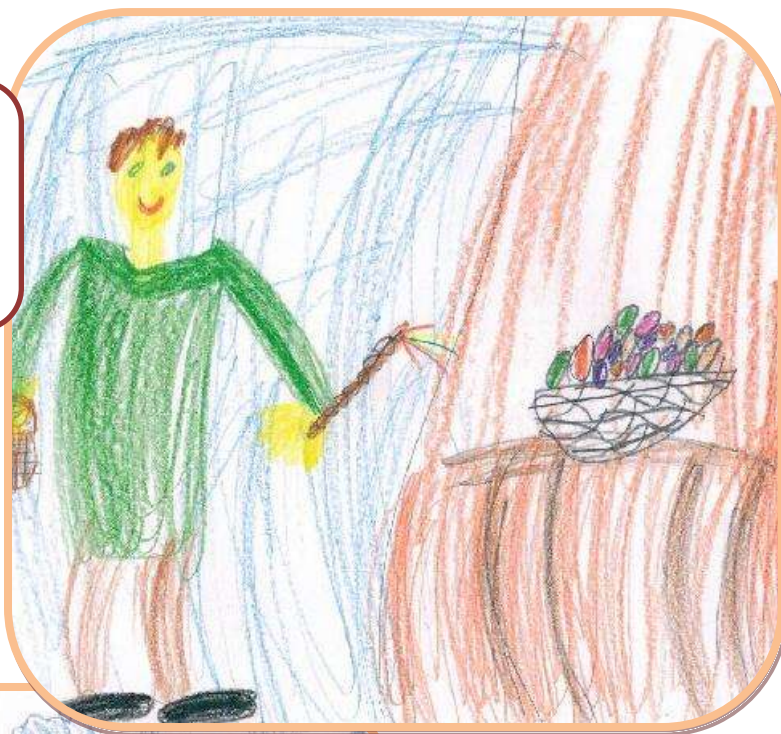
Barborka Pánová se těší, že příští rok bude za ty rozdané kraslice vyrábět nové.

Dorka Zajíčková se svých koledníků nemohla dočkat, proto vyšla na zápraží, kde je netrpělivě očekávala.

Laura Řeháková rozdala, co mohla, ale v košíku zbylo plno kraslic ještě napřesrok.

Lukáš Láska se k svátkům postavil velmi zodpovědně, což dokazuje jeho úlovek v košíčku. Jó komu se nelení,...

Naty Hůlková se jako správná emancipovaná dívka přidala ke koledníkům, protože nic nechtěla ponechat náhodě.

A pro Taru Novotnou bylo důležitější strávit volno se svými mazlíčky.

HASIČI

a jejich již tradiční soutěž inspirovala v letošním ročníku zase spoustu žáků.

I když je práce hasičů velmi zajímavá, mnohdy nebezpečná a příšerně náročná, není snadné dívat se na toto téma každý rok z jiného pohledu, aby práce dětí znovu zaujaly porotu.

Jenže někomu to prostě jde. Nové a nové nápady děti ztvárňují, aby se pokusily znovu obhájit některá z prvních míst, což se jim často daří.

Hasiči, to mají někdy prostě těžké

Vypravěc: Byl jednou, krásný letní den, ale po pár minutách už nebyl...

Franta: Hoříííí Hasič: Kde ??

Franta: No přece u nás doma !!

Hasič: A kde doma ??

Franta: U nás doma, u lesa !!!

Hasič: Prosim vás kde bydlíte ??

Franta: Vždyť to povídám, u lesa !!

Hasič: No jo, ale v jakém městě ??

Franta: Jak mám asi vědět v jakém městě hoří, vždyť hoří u nás !!

Hasič: Dobře. Když nám to nechcete říct, tak alespoň jak se jmenujete. My si vás totiž vyhledáme a tím zjistíme vaši adresu.

Franta: Jmenuji se František.

Hasič: A dál ???

Franta: Já nevím co dál, čekám tu jen na vás.

Hasič: Vy si snad děláte srandu ??

Franta: To né já, to Ruda !!

Vypravěc : Tyto „fórky“ někdy ohrožují i životy jiných lidí. Dějte si na to pozor.

Andrea Staněkova, 5. tř.

Děti z první, druhé a čtvrté třídy dodaly obrázky a páťáci se pokusili o své literární prvotiny na téma hasiči a jejich práce.

Můra

Byl krásný den bez obláček a najednou cítím, jakoby se někde něco pálilo. Jdu do kuchyně, nikde nic, jdu do koupelny, zase nic a nakonec jdu do obýváku a vidím, jak nám hoří televize.

Volám sto padesát. Ozve se mi milá paní a praví: „S čím vám můžu pomoci?“ Já řeknu rozpačitě, že nám hoří televize. Milá paní odpoví: „Neboj, už jsou na cestě.“ Oddychnu si.

Najednou mě probudí zvonící budík. Otrů si pot z čela a jsem ráda, že to byla jenom zlá noční můra.

Aneta Hevlerová, 5. tř.

NOČNÍ ZÁCHRANA

Lístičku sežehlý, jak rychle padáš k zemi.

Ohýnku lákavý, tvá zář stoupá k nebi.

Kdo to běží s tou hadicí?

Hasič, ale trochu se potácí.

Co to s ním jen je?

Žár ho pálí, ale neohřeje.

Někdo v dáli volá: „POMOCI“

Hasič běží, bude to dlouhá noc.

Už vidí dívku nebohou,

z domu nevyproštěnou.

Vyprostit ji bylo úsilí největší.

Ale teď už běží s ní v náručí.

A když je dívka u doktorů,

děkuje hasičovi za záchranu.

A zazvonil požární zvonec,

takhle vypadá dobrý konec.

Elliška Krejčichová, 5. tř.

PUSTIT VODU!

MEDVĚDÍ ZÁCHRANNÝ HASIČSKÝ SBOR VYRÁŽÍ DO AKCE.

Měďa David je hasičem u medvědího hasičského sboru. S ostatními medvědími hasiči je vždy na místě, když někde hoří.

Zvonek právě vyhlásil poplach. Rychle si musejí hasiči obléci zásahový oblek, popadnout helmu a utíkat k hasičskému autu. David je u auta první, sedne si za volant a pustí sirénu. V autě už sedí hasiči Petr, Michal a Pavel. Akce může začít.

Během jízdy si David ověřuje adresu zásahu: „Do které ulice jedeme? A co se tam stalo?“ Velitel zásahu Michal opakuje: „Lipová ulice, číslo 1, požár domu. Oznámil to soused.“

Hasič David a jeho kamarádi frčí velkou rychlostí po silnici. Jejich houkačku je slyšet z dálky. A tak to má být – řidiči se dozví, že musí udělat hasičům místo na silnici. Hasiči mají vždy přednost v jízdě.

Už z dálky vidí oblaka šedého kouře. Konečně hasičské auto zastaví před domem číslo 1, ve kterém bydlí paní Mráčková. Všichni rychle vystupují z auta, připojují hadice. Velitel Michal zavěsí: „Petře, ty budeš hasit v patře, my ostatní v přízemí!“ Petr vezme žebřík a leze nahoru. „Pust'te vodu“, křikne Michal. Ozve se syčení, pak vystříkne ze všech hadic voda.

V tu chvíli vyběhne z domu paní Mráčková a zaraženě se dívá na hasiče. „Co to tu děláte? Proč mi stříkáte na dům takovou spoustu vody? Vždyť bude celý promáčený!“ Hasiči jsou nejdříve udiveni, proč jim paní Mráčková hubuje, vždyť dělají svou práci; po chvíli si všimnou plechu s koláčem, který je spálený na uhlí. „Všechn ten kouř byl ze spáleného koláče?“ ptá se Pavel. „No jasně! Zapomněla jsem koláč v troubě“ říká paní Mráčková. Když se vše vysvětlilo, hasiči pomohli paní Mráčkové uklidit dům a usušit promočený nábytek. Za odměnu jim upekla dort. Při odjezdu se paní Mráčková omlouvá: „Opravdu mě hrozně mrzí, že jste měli kvůli mně tolik práce, příště si budu dávat při pečení větší pozor. To Vám slibuji.“ I my jsme rádi, že u Vás nehořelo doopravdy“ povídá David.

Po návratu do hasičárny na ně čeká spousta práce. Musejí vyčistit nástroje a usušit hadice. Po velké námaze si konečně můžou odpočinout a pochutnat si na dortu od paní Mráčkové.

„To ale byla zvláštní akce“, směje se David a ostatní se k němu přidávají.

David Šova, 5.tř.

ZMIZELÝ LEVHART

Na jeden obecní úřad nahlásilo několik občanů zvláštní zvíře pohybující se v ulicích.

Ze zpráv České televize jsme se později dozvěděli, že z pražské ZOO utekl dospělý levhart.

Pan Novák, který zvíře sám zahlédl, nám potvrdil, že šlo o kočkovitou šelmu. Oprávněně se proto domníváme, že jde pravděpodobně o tohoto levharta. Co s tím budeme dělat? Starosta obce narychlo svolal krizový štáb. Tohoto zasedání se zúčastnil i náčelník Sboru dobrovolných hasičů. Ten bezradným spoluobčanům nabídl, že se jeho jednotka pokusí šelmu odchytit. Jak řekli, tak udělali. Hasiči se sešli před hasičskou zbrojnicí. Tam si vyzvedli potřebné nástroje jako například sítě háky a sekery.

Poté se rozdělili na menší skupinky a zahájili prohledávání celé obce. Zároveň obecní rozhlas vyzval občany, aby po dobu zásahu nevycházeli ze svých domovů. Všichni napjatě čekali, zda se statečným hasičům jejich zásah vydaří. Po nekonečných třech hodinách se veliteli ozvala jedna pátrací skupina, která nebezpečné zvíře zahlédla. Zpozorovali levharta na místní farmě, jak si pochutnává na právě uloveném selátku. Hasiči rychle okolo farmy vytvořili neproniknutelný kruh. Čtyři vybraní odvážlivci, vyzbrojení háky a sítěmi, se opatrně přiblížili k hoduující šelmě. Na povel velitele sítě proti levhartovi rozhodili. A podařilo se! Levhartovi se to sice příliš nelíbilo a výhružně vrčel a prskal. Nebylo mu to však nic platné. Přivolaný veterinář dal zvířeti uspávací injekci. Potom hasiči zneškodněné zvíře naložili do auta a za zvuku hasičských houkaček s ním vyrazili směrem na Prahu. Na závěr lze říci, že hasiči byli za svůj profesionální zásah po zásluze odměněni. Od starosty obce obdrželi Čestné uznání. To hlavní ocenění však přišlo ze ZOO. Všichni hasiči a jejich rodinní příslušníci dostali roční vstupné do ZOO zdarma.

Jan Vilímovský, 5.

Procházka

O prázdninách na konci srpna jsem šel s dědečkem do lesa na houby. Tento rok bylo veliké sucho. Sluníčko hrálo a houby moc nerostly. Dědeček si posteskl: „Nezaprší a nezaprší.“

Už jsme se pomalu chystali jít domů, když mně začlo štípat v nose. Ucítili jsme kouř a viděli, že na kraji lesa začala hořet suchá tráva a oheň postupuje do lesa.

Dědeček okamžitě vytočil 150 a ohlásil místo požáru. Za deset minut přijeli dobrovolní hasiči od nás ze vsi. Všechny jsem znal a teď jsem měl možnost pozorovat je při záchraně lesa. Stáli jsme s dědečkem opodál a já najednou uviděl tři laně, jak vyběhly z lesa. Byl jsem moc rád, že se zachránily.

Hasiči oheň zdolali a přišli dědečkovi poděkovat, že je včas zavolal. Za odměnu jsme se domů vratili v hasickém autě.

Byla to bezva procházka.

Martin Sládek, 5.tř.

MYŠ V HASIČÁRNĚ

Byla jednou jedna myš a ta měla tři malá myšátka. Tyto čtyři myši pořád prokousávaly hasičům kola u aut, hadice, oblečení.

Jednou byl velký požár a hasiči se zrovna potřebovali vybavit. Jenže oblečení a pneumatiky byly k nepotřebě. Protože hasiči nemohli odjet k požáru, začal pěkný bláznec. Myši se na pobíhající hasiče pobaveně dívaly a zlomyslně se smály.

Myši měly svůj pelíšek i pozorovatelnu pod starou hasičskou helmou. Jeden hasič hledal záplaty tak se podíval i tam. Uviděl myši a hned mu bylo jasné, kdo má tu spoušť na svědomí. Rychle přivolal ostatní hasiče a společně se chystali myši zneškodnit.

Protože to však nebyly myši obyčejné, ale kouzelné, najednou nejstarší myš promluvila: „Nezabíjejte nás, my to všechno napravíme.“

Hasiči se nad nimi slitovali. Myši použily svých kouzel a okamžitě bylo vše tak, jak má být. A nejen to. Dokonce nové gumy u aut byly očarovány. Hasiči tak dojeli včas nejen k tomuto požáru, ale od té doby byli první u každého zásahu, kde jich bylo zapotřebí.

Oliver Šikl, 5.tř.

HASIČI

Hasiči?

No to je teda věc,
lepší nežli myslivec.
Tihle lidé, to jsou machři,
zachraňují, jak se patří
ze stromu i z povodně.
Hned přijedou ochotně.
Svaly jako z ocele
a před šestou z postele!
Páru mají jako býci,
to vám klidně mohu říci.
Jsou to vlastně siláci,
pořád něco na práci.
Hadice je jejich kamarád,
vy nemusíte se jí bát.
Je to roura a v ní voda,
co si oheň rychle podá.
Kdyby to byl dlouhý had,
nemohl by pomáhat
a já nebyl „bysem“ rád.

Juše Matějková, 5.tř.

Hasiči záchranáři

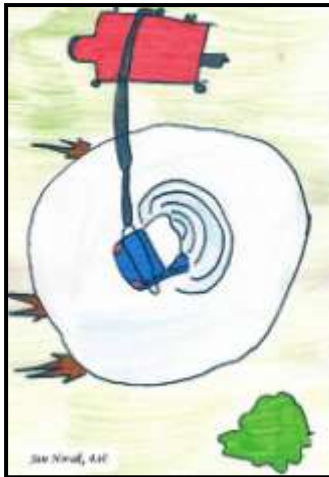
19.3.v 15:30 v Praze hořel dům. Přijeli tam hasiči. Kouř tak čoudil, že lidi kolem špatně dýchali. Nemohli opustit dům, protože ohnisko požáru bylo ve sklepe a schodiště i chodba byly plné kouře.

Hasiči rychle běželi do domu vytáhnout uvězněné obyvatele. Ale kouře bylo tak hodně, že se museli vrátit do auta pro plynovou masku. Druhý pokus byl mnohem lepší. Hasiči běželi rychle po schodech do prvního patra. V prvním patře byla rodina Svobodova. Svobodova rodina se dostala ven v pořádku. Ve druhém patře byla babička. Babička taky v pořádku vyšla ven. A ve třetím patře byla rodina Novotných. Rodinu Novotných bylo nutné vyprostit oknem pomocí požárního žebříku.

Takže hasičům se povedlo zachránit nejprve lidi. Teprve potom se dali do hašení požáru.

Prokop Havlíček, 5.tř.

Čísla pomoci

Taková tři čísla, kouzelná čísla a jak je důležité je znát. Třeba, když kamarád spadne ze stromu a zlomí si nohu, nebo hoří louka, nebo se kamarád topí v rybníku a další a další. Je důležité je umět a není tak těžké si je zapamatovat.

Tak hasiči. Hoří. Co udělat? Zavolat je. Hasiči hasí vodou. Vodou třeba z rybníka, to je jako nula co je na konci čísla. A mám číslo 150 HASIČI.

Další číslo. Co nosí policisté u sebe? Pouta, to je jako osmička na konci. A mám další číslo. 158 POLICIE.

A co to poslední číslo? 155 ZÁCHRANKA. Nepřipomíná ti pětka na konci vozíček pro nemocného?

Ať hoří, někdo se zraní nebo něco jiného, kdy potřebujeme pomoc, stačí si vzpomenout na tohle, zavolat a pomoc přijede.

A když si nevzpomenou ani na jedno číslo, tak je tu ještě jedno. Číslo 112. Tam zavoláš, řekneš co se stalo a už budou vědět kam zavolat a poslat pomoc.

Šimon Bouša, 5.tř

Výtvarná výchova

Je to předmět, který je víc oblíben než neoblíben, na rozdíl od matematiky. Všichni ho rádi nemají. Takový nevýtvarně založený človíček v hodině „výtvarky“ prožívá muka.

Ale najdou se činnosti, kterými se pobaví všichni. Ve čtvrté třídě dokreslovali obrázky. U některých se nasmáli, ale několik obrázků se mimořádně povedlo.

Paní učitelka rozstříhla obrázek a dala každou část jinému žákovi. Obrázek vlevo dokreslovala Karolína Kasalová, ten vpravo Pavel Šiňor. Více než zdařilost jednotlivých obrázků je zajímavé porovnat výsledek jako celek. Vlevo dole je originál a vpravo obě dokreslované části (to kdybyste si nebyli jisti).

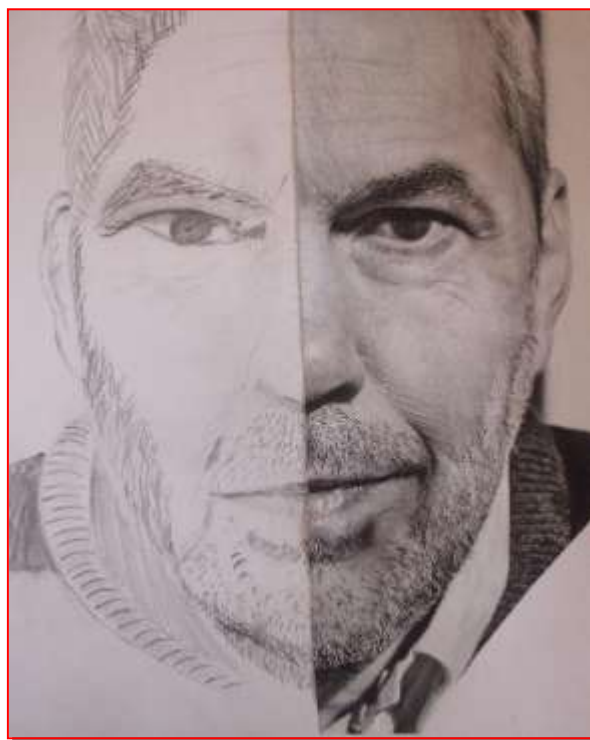

Další dílka uvidíte už jenom po jednom. Ale přesto to stojí za to podívání.

1.řada – A. Megvinet, V.Bartíková, A.Kulhavý, 2.řada – A.Mašková, Peřinková, J.Kříž,

2 obrázky patří mistrům – Teodoru Slavíkovi a Aničce Tomkové

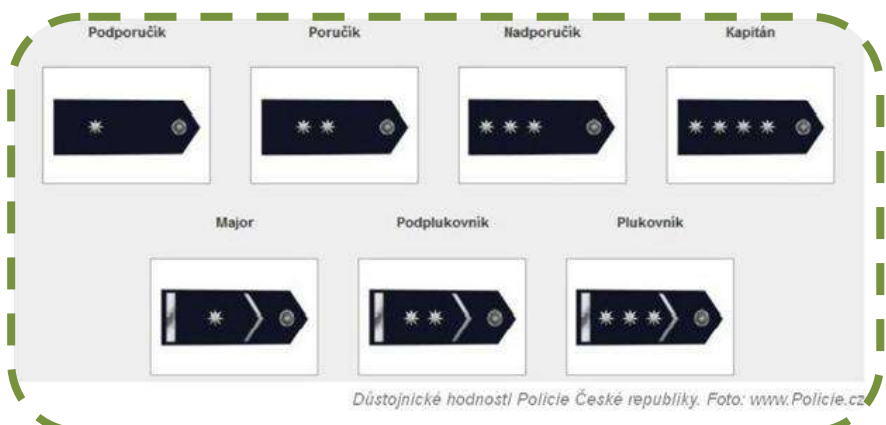
Policejní muzeum

Žáci 3. třídy navštívili Muzeum Policie v Praze. Dověděli se o historii, vzniku, vývoji a činnosti bezpečnostních sborů na území našeho státu. Pokud někoho zajímá kriminalistika, dopravní a letecká služba, cizinecká a pohraniční policie, bývalá státní bezpečnost, pak je to nejlepší místo, kam by se měl vypravit. Jestli se tam líbilo třetákům se můžete dovědět z jejich slohových prací.

Vě čtvrtek 9.4. jsme byli na Vyšehradě a potom jsme šli do divadla kedy Berky přes Nuselský most. Bylo tam černo divadlo. A moc se mi to líbilo. Bylo to o dopravní. Jeli jsme metrem.

Vě čtvrtek 9.4. jsme jeli vlakem do Prahy na Vyšehrad. Vě Vyšehradě jsme si ukázali různé sochy. Jeli jsme s jiskou Kordíkovou-Lichou která měla za povolání policistka. Potom jsme šli do policejního muzea. Byli jsme na divadle Kolo sedy Berky.

Vě čtvrtek 9.4. jsme jeli do muzeum policie v Praze. Jeli jsme sam vlakem a metrem. Jela s mámi paní Kordíková. Dojeli jsme až na hlavní nádraží a tam jsme přestoupili na metro a jeli jsme na zastávku Vyšehrad. Z metra jsme šli na Vyšehrad. Tam jsme viděli různé sochy, rošundi a taky skálu se které skákal kůň. Temík. Potom jsme šli přes Nuselský most do muzeum policie na představení kolo sedy Berky. Toho představení bylo o dopravních značkách a co máme mít na kole. Zpátky jsme jeli metrem, vlakem a autobusem.

Kuličky

Tato stará dětská hra byla důvodem k tomu, aby děti z 1.třídy opustily školní lavice a „rozdaly“ si to mezi sebou. Někomu se nechtělo, vzal si barevné křídý a zdobil v parku kamínky. Některé hra zaujala a snažili se porazit soupeře.

Nebylo vítězů ani poražených, nepovedly se ani fotky, zachycující hráčské nadšení. Jako důkaz aspoň několik snímků pořízených při odchodu z parku.

Keramika

ŠKOLNÍČEK

V kroužku keramiky si tahleta dívka

pro sebe a tohleto dvojče

vyrobila pomocí tohoto náradí

tento narozeninový dort

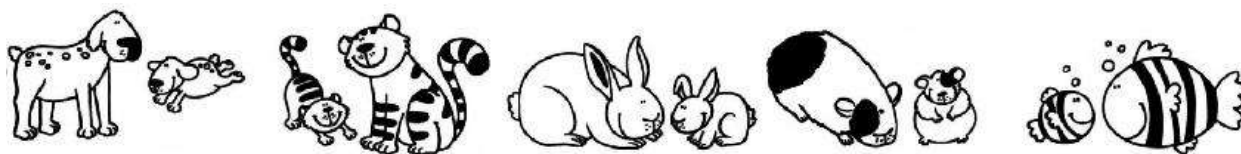
Proč ho zhotovila v dubnu, když narozeniny slaví začátkem školního roku?

Snad ji pak nepřipraví ten dort o její zdravý

!

DOMÁCÍ MAZLÍČCI

Jak se zdá, soutěžím nebude nikdy konec. Jedna další, které se účastnily děti několika tříd, se týkala domácích mazlíčků. Naštěstí je téma dětem velmi blízké a tak vznikaly obrázky kreslené láskou ke zvířecím kamarádům.

Barunka Marešová, 1. tř.

Barborka Pánová, 1. tř.

Denis Matisko, 1. tř.

Magda Medřická, 1. tř.

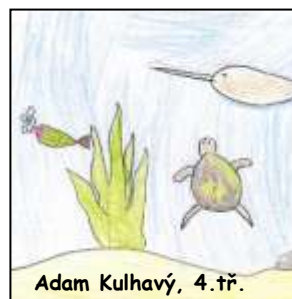
Porota hodnotící kresby dětí nebude mít vůbec lehkou práci, ale to už je úděl všech porot.

Marek Matějka, 1. tř.

Natálka Hůlková, 1. tř.

Adam Kulhavý, 4. tř.

David Peška, 4. tř.

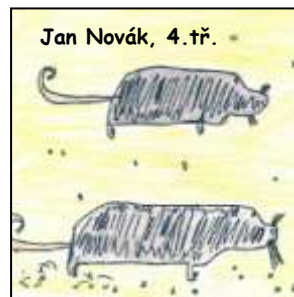
Ať už šlo o miláčky suchozemské nebo z vodní říše, všichni se snažili udělat dojem.

Jakub Kříž, 4. tř.

Jan Čáp, 4. tř.

Jan Novák, 4. tř.

Karolína Kasalová, 4. tř.

Umíte si představit, jak je těžké vybrat tři nejlepší za školu? A co teprve v okresním kole!

Některé z těchto obrázků putovaly do užšího výběru a pak do okresního kola, ale zatím žádná odpověď nepřišla. Možná ani nepřijde. Ale děti si u kreslení připomenuly, kdo je pro ně v životě opravdový kamarád a jak je důležité mít někoho rád, ať už je to člověk nebo zvířátko.